

NATIONALE ARBEIDSRAAD

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 13 BIS.

Zitting van maandag 26 februari 1979.

Collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 bis tot aanpassing van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 betreffende het toekennen van een gewaarborgd maandloon aan sommige bedienden in geval van arbeidsongeschiktheid ingevolge ziekte, ongeval van gemeen recht, arbeidsongeval of beroepsziekte aan de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

x x x

COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 13 BIS TOT AANPASSING VAN
DE COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 13 VAN 28 JUNI 1973
BETREFFENDE HET TOEKENNEN VAN EEN GEWAARBORGD MAANDLOON
AAN SOMMIGE BEDIENDEN IN GEVAL VAN ARBEIDSONGESCHIKT-
HEID INGEVOLGE ZIEKTE, ONGEVAL VAN GEMEEN RECHT,
ARBEIDSONGEVAL OF BEROEPSZIEKTE AAN DE WET
VAN 3 JULI 1978 BETREFFENDE DE
ARBEIDSOVEREENKOMSTEN.

Gelet op de wet van 5 december 1968 betreffende de
collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;

Gelet op de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van
28 juni 1973 gesloten in uitvoering van de punten 18 tot 21 van
het interprofessioneel akkoord van 6 april 1973 waarin wordt aan-
bevolen een gewaarborgd maandloon aan de werknemers toe te
kennen in geval van arbeidsongeschiktheid;

Gelet op de wet van 3 juli 1978 betreffende de ar-
beidsovereenkomsten;

Hebben navolgende interprofessionele organisaties
van ondernemingshoofden en van werknemers :

- het Verbond van Belgische Ondernemingen,
- de Nationale Middenstandsorganisaties, erkend overeenkomstig de wet van 6 maart 1964 tot organisatie van de Middenstand,
- de Belgische Boerenbond,
- "La Fédération nationale des unions professionnelles agricoles",
- l'Alliance agricole belge,
- het Algemeen Christelijk Vakverbond,
- het Algemeen Belgisch Vakverbond,
- de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België

in de Nationale Arbeidsraad op 26 februari 1979 navolgende collectieve overeenkomst gesloten :

HOOFDSTUK I - DRAAGWIJDTE VAN DE OVEREENKOMST.

Artikel 1 - Onderhavige collectieve arbeidsovereenkomst vervangt voornoemde collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 en brengt de bepalingen ervan in overeenstemming met de wet van 3 juli 1978.

Commentaar.

De collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 werd gesloten in uitvoering van de punten 18 tot 21 van het interprofessioneel akkoord van 6 april 1973 waarin wordt aanbevolen aan sommige categorieën bedienden in geval van arbeidsongeschiktheid, gedurende een periode van één maand, een gewaarborgd loon toe te kennen, dat gelijk is aan het netto-bedrag van het loon dat zij zouden verdienen indien zij verder hadden gewerkt.

c.a.o. nr. 13 bis.

De interprofessionele organisaties van ondernemingshoofden en van werknemers hadden inderdaad vastgesteld dat er een probleem rees ingevolge het op dit stuk bestaande verschil eensdeels tussen de bedienden die aangeworven zijn op proef, voor een bepaalde tijd van minder dan drie maanden of voor een duidelijk omschreven werk dat aanleiding geeft tot een tewerkstelling van minder dan drie maanden en de andere bedienden, anderdeels.

Zij meenden dat er aanleiding was over te gaan tot wijziging en aanvulling van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 3 van 9 juni 1970, die een begin van oplossing heeft gegeven aan deze discriminatie door aan deze categorieën bedienden een aanvullende vergoeding toe te kennen bij deze die door de ziekte- en invaliditeitsverzekering wordt verleend, in geval van arbeidsongeschiktheid ingevolge ziekte of ongeval van gemeen recht.

Krachtens de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 werd aan deze bedienden een gewaarborgd maandloon toegekend in alle gevallen van arbeidsongeschiktheid wegens ziekte of ongeval van gemeen recht, arbeidsongeval of beroepsziekte.

Met betrekking tot de bevallingsrust, werd het probleem van het gewaarborgd maandloon geregeld in het raam van de ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Onderhavige collectieve arbeidsovereenkomst vervangt de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 13 van 28 juni 1973 en brengt de bepalingen ervan in overeenstemming met de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

HOOFDSTUK II. - TOEPASSINGSGEBIED.

Artikel 2 - Deze overeenkomst is van toepassing op de bedienden die aangeworven zijn op proef, voor een bepaalde tijd van minder dan drie maanden of voor een duidelijk omschreven werk, wanneer uit de toepassing van de overeenkomst normaal een tewerkstelling van minder dan drie maanden moet voortvloeien, alsmede op hun werkgevers, die door een arbeidsovereenkomst voor bedienden zijn verbonden.

c.a.o. nr. 13 bis.

De bepalingen van de hoofdstukken III en IV zijn niet van toepassing, wanneer er collectieve overeenkomsten bestaan die in gelijkwaardige of in gunstiger voordelen voorzien dan bepaald in deze overeenkomst.

Commentaar.

Deze overeenkomst regelt het geval van de speciale categorieën bedienden, bedoeld bij de artikelen 71 en 72 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, die geen gewaarborgd maandloon ontvangen in geval van arbeidsongeschiktheid.

HOOFDSTUK III - ARBEIDSONGESCHIKTHEID INGEVOLGE ZIEKTE OF ONGEVAL VAN GEMEEN RECHT.

Artikel 3 - In geval van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van ziekte, andere dan een beroepsziekte of van een ongeval ander dan een arbeidsongeval, of een ongeval van of naar het werk, heeft de in deze overeenkomst bedoelde bediende, ten laste van de werkgever recht op een vergoeding tijdens een periode van 23 kalenderdagen volgend op de periode van 7 dagen, bedoeld in artikel 71 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Om recht te hebben op deze vergoeding, moet deze bediende voldoen aan de voorwaarden gesteld in de artikelen 71, lid 2, 52 § 1 en 73, § 2 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Commentaar.

Vermits de eerste zeven dagen arbeidsongeschiktheid gedekt zijn in toepassing van artikel 71 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, heeft dit artikel betrekking op de overblijvende 23 dagen om een periode van 30 dagen te bekomen.

c.a.o. nr. 13 bis.

Het recht op de vergoeding is voor de bediende ongeschikt aan de verplichting te voldoen aan de voorwaarden gesteld in de artikelen 71, lid 2, 52 § 1 en 73, § 2 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten. Dit houdt o.m. in dat hij zonder onderbreking gedurende ten minste een maand in dienst van dezelfde onderneming is gebleven. Wanneer de bediende die anciënniteit bereikt tijdens voornoemde periode van zeven dagen kan hij op de vergoeding aanspraak maken voor de overblijvende dagen.

De organisaties hebben in het bijzonder een onderzoek gewijd aan het geval van de bediende die de in die artikelen 71, lid 2, 52 § 1 en 73, § 2 van genoemde wet bepaalde voorwaarden vervult, doch die gedurende de eerste 7 ongeschiktheidsdagen zijn gewaarborgd loon in feite niet kan ontvangen, omdat zijn overeenkomst is geschorst; zij zijn van oordeel dat de vergoeding in die hypothese eveneens verschuldigd is voor het gedeelte van de periode van de 23 kalenderdagen gedurende welke de oorzaak van de schorsing niet meer bestaat.

Artikel 4 - De in artikel 3 bedoelde vergoeding is gelijk aan 30,5 % van het gedeelte van het normaal loon, dat de loongrens die in aanmerking komt voor de berekening van de uitkeringen van de ziekte- en invaliditeitsverzekering niet overschrijdt en aan 92,5 % van het gedeelte van het normaal loon dat deze loongrens overschrijdt.

Commentaar.

Deze wijze van berekening bestaat erin de in artikel 4 van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 2 van 9 juni 1970 bepaalde percentages te wijzigen. Deze percentages worden respectievelijk gebracht van 12,5 % op 30,5 % en van 72,5 % op 92,5 % voor de bedienden. Op die vergoeding zal de werkgever de fiscale voorheffing moeten inhouden die wordt berekend op de totaliteit van het belastbaar loon, dat de bediende zou ontvangen hebben, indien hij had gewerkt.

Artikel 5 - De in artikel 3 bedoelde vergoeding is niet opnieuw verschuldigd wanneer zich een nieuwe arbeidsongeschiktheid voordoet binnen de 14 dagen, die volgen op het einde van een periode van arbeidsongeschiktheid die aanleiding heeft gegeven tot de betaling van de vergoeding voor een periode van 23 dagen.

De vergoeding is evenwel verschuldigd voor het nog te lopen gedeelte van de periode van 23 dagen, indien de eerste periode van arbeidsongeschiktheid geen aanleiding heeft gegeven tot de betaling van de vergoeding tijdens een periode van 23 dagen.

c.a.o. nr. 13 bis.

De werkgever kan vragen dat dit bewijs wordt geleverd hetzij volgens de regelen van artikel 31, § 2, lid 2 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, hetzij volgens de regeling van de ziekte- en invaliditeitsverzekering. Deze keuze moet gebeuren bij algemene maatregel voor het geheel van de betrokken bedienden.

Commentaar.

1. Om recht te hebben op de bij artikel 3 bedoelde vergoedingen, legt dit artikel aan de bediende de verplichting op zijn arbeidsongeschiktheid te bewijzen voor de ganse periode, bedoeld in dit artikel.
2. Indien de bediende het attest waaruit zijn ongeschiktheid blijkt zonder reden na de gestelde datum indient, zal hij slechts worden vergoed vanaf de dag waarop hij dit document heeft voorgelegd. Indien hij daarentegen wegens overmacht belet was het attest binnen de voorgeschreven termijn in te dienen, zal hij voor de ganse duur van zijn ongeschiktheid worden vergoed. Onder overmacht dient te worden verstaan gevallen zoals alleen wonen en zich onmogelijk kunnen verplaatsen.
3. Vraag is evenwel of benevens het door de bediende geleverde bewijs om het gewaarborgd weekloon te bekomen, nog een nieuw bewijs nodig is om recht te hebben op de aanvullende vergoeding.

Hiet moeten twee hypothesen worden onderscheiden : ofwel beantwoordt het aanvankelijk medisch attest aan de werkelijke duur van de ongeschiktheid, ofwel duurt de ongeschiktheid langer dan het attest voorziet.

Indien de ziekte langer duurt dan de termijn die in het aanvankelijk medisch attest is vermeld, wordt voor het overblijvende gedeelte van de 30 dagen de procedure van artikel 7, lid 2 toegepast, t.w. dat de bediende, op verzoek van de werkgever, een aanvullend bewijs van arbeidsongeschiktheid indient, dat kan bestaan ofwel uit een attest van het ziekenfonds, ofwel uit een bewijs zoals bepaald in artikel 31, § 2, lid 2 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

c.a.o. nr. 13 bis.

4. De keuze van de aard van het bewijs, die aan de werkgever wordt gelaten, moet gelden voor al de betrokken bedienden, ten einde een mogelijke discriminatie te vermijden.

Onder "betrokken bedienden" wordt verstaan al de bedienden van de onderneming, bedoeld in artikel 2 van deze overeenkomst. In de ondernemingen met verschillende technische bedrijfseenheden verstaat men onder "betrokken bedienden", diegenen die tot eenzelfde technische bedrijfseenheid behoren; begrip dat voorkomt in de wetgeving op de ondernemingsraden.

De hier bedoelde eenvormige regeling kan onder meer worden ingeschreven in het arbeidsreglement, dat volgens de wet opgesteld wordt met de medewerking van de werknemers.

5. Anderdeels mag de werkgever de arbeidsongeschiktheid van de bedienden conform artikel 31, § 2, lid 3 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten laten controleren, doch hij zal daarbij een zekere soepelheid aan de dag leggen, zowel wanneer het medisch attest de periode van 30 dagen dekt, als wanneer de ziekte, die aanvankelijk minder dan 30 dagen zou bedragen langer duurt. In geen geval zal een overbodig medisch attest worden gevraagd.

Artikel 8 - In de bedrijfstakken waar een Fonds voor bestaanszekerheid bestaat, is de werkgever vrijgesteld van alle of van een deel van de verplichtingen die voortvloeien uit deze overeenkomst, voor zover een door de Koning algemeen verbindend verklaarde beslissing van het paritair comité deze verplichtingen ten laste heeft gelegd van het Fonds voor bestaanszekerheid.

Artikel 9 - Elk bijkomend voordeel bij deze van de ziekte- en invaliditeitsverzekering dat door de werkgever of door een Fonds voor bestaanszekerheid tijdens de in artikel 3 voorziene periode wordt betaald, wordt afgetrokken van de in dat artikel bedoelde vergoeding.

c.a.o. nr. 13 bis.

HOOFDSTUK IV - ARBEIDSONGESCHIKTHEID INGEVOLGE ARBEIDSONGEVAL
OF BEROEPSZIEKTE.

Artikel 10 - In geval van arbeidsongeschiktheid ten gevolge van een arbeidsongeval, een ongeval van of naar het werk, of een beroepsziekte, heeft de in deze overeenkomst bedoelde bediende, ten laste van de werkgever, recht op een vergoeding tijdens een periode van 23 kalenderdagen volgend op de periode van 7 dagen, bedoeld in artikel 72 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Deze vergoeding is een aanvulling op de vergoedingen die worden uitbetaald door de verzekeraar-arbeidsongeval- len of door het Fonds voor beroepsziekten, ten einde de bediende een bezoldiging te waarborgen in overeenstemming met het netto- bedrag van het loon dat hij zou ontvangen hebben, indien hij verder had gewerkt.

Commentaar.

Vermits de eerste zeven dagen arbeidsongeschiktheid in toepassing van artikel 72 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten gedekt zijn, viseert dit artikel de overblijvende 23 dagen om een periode van 30 dagen te beko- men.

De bij dit artikel bedoelde vergoeding vult de ver- goedingen aan die verschuldigd zijn, hetzij op grond van de wet van 10 april 1971 betreffende de arbeidsongevallen, hetzij op grond van de geordende wetten van 3 juni 1970 betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten.

Artikel 11 - De werkgever betaalt, bij wijze van voorschot, aan de bediende een bedrag, dat gelijk is aan het normaal loon voor de beschouwde periode.

Het slachtoffer zal de werkgever, op diens verzoek, in de plaats stellen voor zijn rechten op de vergoedingen die voor deze periode verschuldigd zijn door de verzekeraar- arbeidsongevallen of door het Fonds voor beroepsziekten.

c.a.o. nr. 13 bis.

Commentaar.

De werkgever betaalt aan de bediende een bedrag uit dat overeenstemt met het normaal loon.

Volgens de bepalingen van de artikelen 72, lid 3 en 54, § 2, lid 1 van de wet betreffende de arbeids-overeenkomsten worden, in afwijking van de wetgeving betreffende de arbeidsongevallen en de beroepsziekten, de dagvergoedingen, die aan de in deze overeenkomst bedoelde bedienden verschuldigd zijn voor de eerste zeven dagen arbeidsongeschiktheid rechtstreeks aan de werkgever gestort. Daar de huidige wetgeving die betaling aan de werkgever niet toelaat voor de 23 overblijvende dagen, stellen de organisaties voor dat de bedienden op het ogenblik van de uitbetaling van het normaal loon, de werkgever in zijn plaats stelt volgens dezelfde procedure als voorzien in de commentaar bij artikel 6 van deze overeenkomst.

Ten einde te vermijden dat de werkgever en de verzekeraar of het Fonds elk op hun beurt de persoonlijke sociale zekerheidsbijdragen en de bedrijfsvoorheffing zouden inhouden op de sommen betreffende de beschouwde periode verduidelijken de ondertekenende partijen dat de werkgever het brutoloon moet verminderen met een som die gelijk is aan de persoonlijke sociale zekerheidsbijdrage van de werknemer en op het saldo de bedrijfsvoorheffing moet toepassen. Krachtens de subrogatie waarvan sprake is in het voorgaand lid zal de verzekeraar of het Fonds aan de werkgever die aldus zal hebben gehandeld, het belastbaar bedrag van de vergoeding betreffende de beschouwde periode storten.

HOOFDSTUK V - BEGRIP NORMAAL LOON.

Artikel 12 - Het normaal loon wordt berekend overeenkomstig de besluiten genomen ter uitvoering van de wet van 4 januari 1974 betreffende de feestdagen.

Commentaar.

De tekst van dit artikel bepaalt dat het normaal loon dient berekend te worden overeenkomstig de wetgeving betreffende de feestdagen.

c.a.o. nr. 13 bis.

HOOFDSTUK VI - DATUM VAN INWERKINGTREDING, DUUR, HERZIENING, OPZEGGING.

Artikel 13 - Deze overeenkomst treedt in werking vanaf het van kracht worden van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

Zij is gesloten voor onbepaalde duur. Zij zal kunnen worden herzien of opgezegd op verzoek van de meest gerede ondertekenende partij, met een opzeggingstermijn van zes maanden.

HOOFDSTUK VII - VERPLICHTENDE BEPALINGEN.

Artikel 14 - Met betrekking tot de toepassing van hoofdstuk III betreffende de arbeidsongeschiktheid ingevolge ziekte of ongeval van gemeen recht, zijn de ondertekenende partijen het eens dat over de evolutie van het absentisme paritaire vaststellingen zullen worden opgemaakt.

Onverminderd een door een paritair comité genomen andersluidende beslissing, wordt deze procedure als volgt vastgesteld :

1. De paritaire comités zijn ermee belast de in bijlage van deze overeenkomst gevoegde trimestriële vragenlijst aan een aantal ondernemingen van hun sector voor te leggen, derwijze dat een staal wordt bereikt, dat een voldoende representativiteit waarborgt.
2. Deze vragenlijst zal door het ondernemingshoofd worden ingevuld in akkoord met de ondernemingsraad of, bij ontstentenis hiervan, met de syndicale afvaardiging.

Bij ontstentenis van ondernemingsraad of van syndicale afvaardiging zal dit gebeuren in overleg met het personeel of met de vertegenwoordigers ervan.

c.a.o. nr. 13 bis.

3. De vragenlijsten zullen vervolgens aan de paritaire comités worden teruggestuurd, die de resultaten van de enquête aan de Nationale Arbeidsraad zullen meedelen.

Deze enquête zal trimestrieel door de paritaire comités worden verricht.

In geval van opzegging, bedoeld in artikel 13, zullen de ondertekenende partijen in het licht van deze vaststellingen nagaan onder welke voorwaarden deze overeenkomst moet worden verlengd of herzien.

Artikel 15 - De ondertekenende partijen gaan de verbintenis aan de in artikel 4 van deze overeenkomst bepaalde forfaitaire bedragen op verzoek van de meest gerede partij te herzien, indien wijziging komt hetzij in het bedrag van de ziekte- en invaliditeitsvergoeding, hetzij in de bijdragevoeten voor de sociale zekerheid.

Commentaar.

De organisaties hebben de verbintenis aangegaan de in artikel 4 van de overeenkomst bepaalde forfaitaire bedragen, met name 30,5 % en 92,5 % in de navolgende twee gevallen te herzien :

- 1) bij wijziging van de huidige berekeningswijze van het bedrag van de door het R.I.Z.I.V. verschuldigde vergoedingen;
- 2) bij herziening van de bijdragevoeten voor de sociale zekerheid.

Gedaan te Brussel, op zesentwintig februari negentienhonderd negenenzeventig.

Voor het Verbond van Belgische Ondernemingen.

P. ARETS.

Voor de Middenstandsorganisaties.

H. ALLARD.

Voor de Belgische Boerenbond, "La Fédération nationale des unions professionnelles agricoles" en "l'Alliance agricole belge".

A. LUYTEN.

Voor het Algemeen Christelijk Vakverbond.

R. VAN DEPOELE.

Voor het Algemeen Belgisch Vakverbond.

G. GOGNE.

Voor de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België.

A. VAN DER HAEGEN.

Gelet op artikel 28 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, verzoekt de Nationale Arbeidsraad dat de artikelen 1 tot 13 van deze overeenkomst door de Koning algemeen verbindend zouden worden verklaard.

BIJLAGE BIJ COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 13 BIS (ARTIKEL 14), GESLOTEN IN DE NATIONALE
 ARBEIDSRaad OP 26 FEBRUARI 1979, TOT AANPASSING VAN DE COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST
 NR. 13 VAN 23 FEBRUARI 1973, BETREFFENDE HET GEWAARBORGD MAANDLOON VOOR SOMMIGE
 BEDIENDEN AAN DE WET VAN 3 JULI 1978 BETREFFENDE DE ARBEIDSOVEREENKOMSTEN.

Enquête over de ziektegevallen.

1. Referteperiode	jaar.....
	kwartaal
2. Identiteit van adres	
de onderneming	paritair comité

3. aantal hoofdarbeiders aangeworven op proef, voor een bepaalde
 duur van minder dan drie maanden of voor een duidelijk omschreven
 werk dat aanleiding geeft tot een tewerkstelling van minder dan drie
 maanden, ingeschreven op het einde van het kwartaal.

4. aantal bezoldigde arbeidsdagen tijdens het kwartaal voor de
 onder sub. 3 bedoelde hoofdarbeiders

Mannen
Vrouwen

5. aantal ziekte-dagen die voor de onder sub. 3 bedoelde hoofd-
 beiders aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van een
 gewaarborgd loon tijdens het kwartaal :

- als gewaarborgd weekloon	Mannen
	Vrouwen
- als een aanvulling ten titel van gewaarborgd maandloon	Mannen
	Vrouwen

6. aantal ziektegevallen die voor de onder sub. 3 bedoelde hoofd-
 beiders aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van :

- uitsluitend het gewaarborgd weekloon	Mannen
	Vrouwen
- het gewaarborgd weekloon en het gewaarborgd maandloon	Mannen
	Vrouwen

3. De vragenlijsten zullen vervolgens aan de paritaire comités worden teruggestuurd, die de resultaten van de enquête aan de Nationale Arbeidsraad zullen meedelen.

Deze enquête zal trimestrieel door de paritaire comités worden verricht.

In geval van opzegging, bedoeld in artikel 13, zullen de ondertekenende partijen in het licht van deze vaststellingen nagaan onder welke voorwaarden deze overeenkomst moet worden verlengd of herzien.

Artikel 15 - De ondertekenende partijen gaan de verbintenis aan de in artikel 4 van deze overeenkomst bepaalde forfaitaire bedragen op verzoek van de meest gerede partij te herzien, indien wijziging komt hetzij in het bedrag van de ziekte- en invaliditeitsvergoeding, hetzij in de bijdragevoeten voor de sociale zekerheid.

Commentaar.

De organisaties hebben de verbintenis aangegaan de in artikel 4 van de overeenkomst bepaalde forfaitaire bedragen, met name 30,5 % en 92,5 % in de navolgende twee gevallen te herzien :

- 1) bij wijziging van de huidige berekeningswijze van het bedrag van de door het R.I.Z.I.V. verschuldigde vergoedingen;
- 2) bij herziening van de bijdragevoeten voor de sociale zekerheid.

Gedaan te Brussel, op zesentwintig februari negentienhonderd negenenzeventig.

Voor het Verbond van Belgische Ondernemingen.

P. ARETS.

Voor de Middenstandsorganisaties.

H. ALLARD.

Voor de Belgische Boerenbond, "La Fédération nationale des unions professionnelles agricoles" en "l'Alliance agricole belge".

A. LUYTEN.

Voor het Algemeen Christelijk Vakverbond.

R. VAN DEPOELE.

Voor het Algemeen Belgisch Vakverbond.

G. GOGNE.

Voor de Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België.

A. VAN DER HAEGEN.

Gelet op artikel 28 van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités, verzoekt de Nationale Arbeidsraad dat de artikelen 1 tot 13 van deze overeenkomst door de Koning algemeen verbindend zouden worden verklaard.

BILJAGE BIJ COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 13 BIS (ARTIKEL 14), GESLOTEN IN DE NATIONALE ARBEIDSRaad OP 26 FEBRUARI 1979, TOT AANPASSING VAN DE COLLECTIEVE ARBEIDSOVEREENKOMST NR. 13 VAN 23 FEBRUARI 1973, BETREFFENDE HET GEWAARBORGD MAANDLOON VOOR SOMMIGE BEDIENDEN AAN DE WET VAN 3 JULI 1978 BETREFFENDE DE ARBEIDSOVEREENKOMSTEN.

Enquête over de ziektegevallen.

Kwartaalvragenlijst.

1. Referteperiode	jaar.....
	kwartaal
2. Identiteit van de onderneming	adres
	paritair comité

3. aantal hoofdarbeiders aangeworven op proef, voor een bepaalde duur van minder dan drie maanden of voor een duidelijk omschreven werk dat aanleiding geeft tot een tewerkstelling van minder dan drie maanden, ingeschreven op het einde van het kwartaal.

mannen

vrouwen

4. aantal bezoldigde arbeidsdagen tijdens het kwartaal voor de onder sub. 3 bedoelde hoofdarbeiders

mannen

vrouwen

5. aantal ziekte-dagen die voor de onder sub. 3 bedoelde hoofd-
arbeiders aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van een
geaarborgd loon tijdens het kwartaal :

- als gearborgd weekloon

mannen

vrouwen

- als een aanvulling ten titel van gearborgd maandloon

mannen

vrouwen

6. aantal ziektegevallen die voor de onder sub. 3 bedoelde hoofd-
arbeiders aanleiding hebben gegeven tot het toekennen van :

- uitsluitend het gearborgd weekloon

mannen

vrouwen

- het gearborgd weekloon en het gearborgd maandloon

mannen

vrouwen